

Alte Drucke

**SERMONES || D. Guarrici Abbatis Ignia-||censis, magni
illius Bernardi olim discipuli, mul=||ta pietate ac
eruditione differti, iam recens ad || ...**

Guerricus <Igniacensis>

Lovanii, 1555

In Solennitate omnium Sanctorum sermo.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150379

In Solēnitate o-

mniū Sanctorū sermo.

BEATI PAUPERES *Matth. 5.*

Spiritu. Agnosco notum illud ac nobile prognosticū, quod in testimoniū sui, nec dum natus in carne Dei filius protulit: iam verō natus, sed nondum notus, sibi

cōpetere docuit. Spiritus, inquit, Domini super *Esa. 61.*

me, euangelizare pauperibus misit me. Ecce pauperes euangelizantur, ecce pauperibus euangelium regni nunciatur. Beati, inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cōlorū. Lærum prorsus ac nouæ plenum gratiæ noui testamēti principiū, etiam quantumlibet infidelem aut pigrum prouocans ad audiendum, sed amplius ad faciendum: cū scilicet beatitudo miseris, exulibus, & egenis promittitur regnum cōlorum. Gratum, inquam, & auspiciatū nouę legis initium, quando in ipso statim initio, tot beatitudinum benedictiones dat legislator, quibus delectati eant de virtute in virtutem: per istos videlicet octo gradus ascensionis, quos in corde nostro disposuit structura Euāgelij, secundū exemplar & imaginē cōlestium, quod Ezechieli quoque ostensum est in monte visionū Dei. Est enim

a iiij manifeste

IN SOLEN. OMNIVM SANCT.

Ezech. 40
Gradus
virtutū.

manifestè quidam ascensus cordiū, & profectus
meritorū ille per ordinē digestus octonarius vir-
tutum, gradatim de imis ad summa perducens
virum euangelicæ perfectionis, donec ad viden-
dum Deum deorū in Sion ingrediatur templū,
de quo propheta dicit: Et in octo gradibus ascen-
sus eius. Prima siquidem virtus inchoantium, est
renūciatio seculi, qua pauperes efficimur spiritu:
secunda mansuetudo, qua nos obediētiæ subdi-
mus, & assuescimus: deinde luctus quo peccata
plorantur, vel virtutes implorātur. Ibi nimirum
gustamus, vnde amplius esuriamus, & sitiamus
iustitiam, tam in nobis quàm in alijs, zeloq; con-
tra peccantes incipimus cōmoueri. Sed ne zelus
immoderatio in vitium feratur, sequitur mise-
ricordia qua tēperetur. His ergo studijs vel exer-
citijs, cū quis iustus & misericors esse didice-
rit, idoneus erit fortassis contemplationi vacare,
& mundando cordi, quo Deus videatur, operā
dare. Exercitatus autē & probatus tam in actiōe,
quàm in contemplatiōe, tum demū dignus erit,
qui nomen & officium filij Dei gerens, pater &
minister factus aliorū, tanquam mediator & se-
quester pacificet inter ipsos & Deum: pacificet
ipso adinuicem, vel etiam ad eos qui foris sunt:
sicut scriptum est, in laude sanctorū patrum, Pa-
cificantes in domibus suis. In hoc officio qui fi-
delis & constans fuerit, sæpè virtutem & meritū
sibi martyrij comparabit, persecutionem patiēs
propter iustitiā, aliquando & ab his pro quibus
pugnabit, vt sic ei dicere, Fili matris meæ pugna-
uerunt

Ecclesi. 44.

Cant. 1.

silvianus

uerunt

uerunt contra me, & Cum hit qui oderūt pacem *Psal. 119.*
eram pacificus, cū loquebar illis impugnabant
me gratis. Quantæ autem gloriæ, quamque co-
piosæ mercedis in cœlo sit culmen huius perfe-
ctionis, inde vtcumque licet æstimare, quod ipsa
etiam ab renunciantium seculo primordia tantæ
Domin' prædicat fœlicitatis, vt dicat, Beati pau-
peres spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœ-
lorum. Planè beati qui proiectis vilibus, sed gra-
uibus sarcinulis huius mundi nolūt diuites fieri,
nisi de solo creatore mundi, propter ipsum tan-
quam nihil habentes, & per ipsum omnia possi-
dentes. An non possident omnia qui possident
continentem & disponentē omnia, quorū Deus
portio est & hæreditas, qui vt nihil desit timentis
puseum, cætera prout expedire nouit dispensat
ad vtendum, & seipsum seruat ad fruendū. Cū
hæres Dei, cohæres autem Christi, adultus &
emancipatus introducet in plenariā possessio-
nem expectate hereditatis, tunc profectō ius ab-
solutum, ac liberum imperium habebit in crea-
turis: qui modò quanto tempore paruulus est
nihil differt à seruo, cū sit Dominus omniū, sed
sub tutoribus, & actoribus est vsque ad tempus
præfinitum à patre. Tunc mundus agnoscet ius-
tum ac legitimum hæredem Dominum suum,
propter quē creatus est: agnoscet inquam, quia
iam non conformem sibi, sed reformatum in no-
uitate sensus sui ad imaginem Dei ad quā factus
est. Sed & nunc quoq; fideli homini totus mun-
dus diuitiarū est, nō solū quia ad agnoscendū

IN SOLEN. OMNIVM SANCT.

vel diligendum auctorem mundi, mundanis omnibus utitur tanquā ad hoc sibi datis: & in via testimoniorum Dei (quæ videri facturam sicut & scripturam perhibere factori,) delectatur sicut in omnibus diuitijs: sed etiam, quia ita sufficiens & gratus esse didicit, ut quasi totius mūdi diuitias computet illud propē nihil quod habet, siue hoc ipsum quod nihil habet. Ideo iure beatificat Ecclesiam sanctorū Salomō, quæ pauper pro Christo tam diues est in Christo. Multæ, inquit, filiæ congregauerūt diuitias, tu supergressa es vniuersas. Alij siquidem rapiunt non sua, & semper in egestate sunt: sancti diuidunt propria, & ditiores fiunt. Diuites enim eguerunt & esurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono. Auarus quo plura possidet, pluribus eget. Quanquam nil minus habeat, quā quod habere se putat: cū habeatur nō habeat, seruus pecuniæ, mancipium avaritiæ, cultorq; crumene, idolatra detestādus, cui nummus est Deus. Pulchrè autem iam nunc quoq; vindicat in peccatores iustitia diuina, res ipsas quas amāt conuertēs eis in tormenta, & vitia faciens esse supplicia. Pecunia enim quæ iustum amplius iustificat, & verius ditat dispensata vel semel data, avarum cruciat seruata, prodigum polluit profligata. Prorsus beati pauperes Christi, quorū fides sic elusit sapientiam mundi, ut sola quis sit optimus diuitiarū vsus inuenerit: quod videlicet diuitiæ quæ pauperem faciunt & miserum, si diliguntur, tūc demum faciunt diuitem & beatū, si pro Christo contem-

*Auar^o man
cipium pe-
cunie.*

contemnuntur. Confiteor tibi pater Domine cœli *Matth. 11.*

& terræ, quia abscondisti hæc à sapiētibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis: id est humilibus qui utique non sunt alij quàm pauperes spiritu, quorū hic beatitudo prædicatur. Hoc enim

licet sciētes tamē commonere vos velim fratres, *Paupertas spiritus in quo consistat.*

quòd vera ac beata paupertas spiritus, plus est in humilitate cordis, quàm in angustia rei familiaris: plus consistit in abdicatione superbix, quàm in contemptu substantiæ. Substantia nonnunquā vtiliter habetur, superbia nunquā nisi damnabiliter retinetur. Diabolus nihil in mūdo possidet, aut possidere desiderat, quē sola vel maximē superbia damnat. Parum igitur prodest renūciare seculi possessionibus, nisi renūcietur & moribus: imò stultum, ac ridiculum est nudari diuitijs, & diuitum implicari vitijs: pauperem fieri rebus, nec ditari virtutibus: relinquere omnia, nec sequi Christū, sed magis forsitan in castris Christi, iungere partes Antichristi. Planē Antichristi partes adiuuat, quisquis superbix militat, nomenq; sanctum quod verbis vel habitu profitetur, moribus impugnat. Vexillū Christi humilitas, Antichristi superbia, vel potius capitis eius diaboli, qui super omnes filios superbix regnat, & ab initio per superbiam peccat. Gloriamur igitur fratres, quia pauperes sumus pro Christo: sed operam demus, vt humiles simus cum Christo. Paupere superbo sicut nihil detestabili⁹, ita nihil miserabilius: cū eum & paupertas nunc affligat, & superbia in perpetuū abdicat. Pauper autē hu-

milis,

Vexillum Christi humilitas.

IN SOLEN. OMNIUM SANCT.

milis, & si vritur & purgatur in camino paupertatis, exultat refrigerio conscientiae diuitis: consolatur se promissione sanctae spei, sciens & sentiens, quoniam ipse est regnum Dei: quod iam intra seipsum velut in semine vel radice gerit, primitias scilicet spiritus, & pignus aeternae hereditatis. An non vestrum est fratres, vnde toties sicut vobis conscius estis, fructus suauissimos, & beata gaudia decerpitis, quorum gustus amarescere vobis iam omnem fecit dulcedinem mundi? Gustastis enim, ni fallor, & vidistis, quoniam bona est negociatio vestra, qui pro re gratis contemnenda ac proijcienda, summa comparastis bona. Denique non est regnum Dei esca & potus, sed iustitia & pax & gaudium in spiritu sancto. Si haec ergo sentimus in nobis, cur non confidenter pronunciamus intra nos esse regnum Dei? Quod autem intra nos est, illud verè nostrum est: quia nobis inuitis eripi non potest. Rectè itaque Dominus beatitudinè prædicans pauperum, non ait ipsorum erit, sed est regnum caelorum: non solum propter ius firmissimum, sed etiam propter pignus certissimum vsumque felicissimum: non solum quia paratum est eis ab origine mundi, sed etiam quia iam in quandam ipsius possessionem coeperunt introduci, iam habentes thesaurum celestem in vasis fictilibus, iam portantes Deum in corporibus suis & cordibus. Quàm beata gens cuius est Dominus Deus eius, quàm vicini sunt Dei regno qui regem ipsum cui seruire regnare est, iam possident, & gestant in corde suo. Funes, inquit,

Psal. 15.

inquit,

inquit, ceciderunt mihi in præclaris, etenim hæ-
reditas mea præclara est mihi. Litigent alij de di-
uidenda hæreditate huius mundi, Dominus pars
hæreditatis meæ & calicis mei. Pugnent inter se
quis eorum fiat miserior, nihil omnium quæ am-
biunt illis inuideo, ego enim & anima mea dele-
ctabimur in Domino. O præclara hæreditas pau-
perum, o beata possessio nihil habentium, quo-
niam non solum omnem sufficientiam nobis sub-
ministras, sed etiam ad omnem gloriam abundas,
ad omnem lætitiā redundas, tanquam in sinu re-
posita supereffluēs mensura. Prorsus tecum sunt
diuitiæ & gloria, opes superbe & iustitia. Super-
biat o pauperes, superbiat o humiles anima ve-
stra, glorians in humilitate sua, omnemq; altitu-
dinē huius mundi longē sub pedibus suis iacen-
tem despiciat: indignumq; iudicet glorię suæ, ad
concupiscentiā vilis prædę suam ulterius maie-
statē inclinare. Quid? iam iam tolenda es in cœ-
lum, & nunc te demū mergeres in cœnum? Pa-
rata tibi sunt æterna, & præligeres transitoria,
somniaq; similia? Te præstolatur curia sanctorū,
& præponeres societatem demoniorum? Quam
miser homo qui cū in honore esset non intel-
lexit, ac perinde cōparatus est iumētis insipientia
bus, & similis factus est illis. An non manifestē hoc
illis contingit, quos cū beata paupertas fecisset
honorabiles cœlo, mirabiles mundo, & ut nihil
præteritū sit, etiam formidabiles inferno: postea
arbitrantes miseriā, cæcato sensu paupertatē hu-
militatem, ignauiam: voluerunt diuites fieri, &
inciderunt

inciderūt in tentatiōes & laqueos diaboli: cumq̃
essent Domini vniuersorum, vendiderūt se ipsos
sine precio propter ea quæ nihil sunt. Væ his qui
perdiderunt sustentiam, & diuerterunt in vias
prauas. Et quid facient cū inaspicere cōperit
Dominus? Ipsi viderint quid facturi sint. Vos
enim quibus amica est paupertas, & grata spiri-
tus humilitas, securos fecit de possidendo regno
cōlorum incommutabilis veritas: vestrum illud
esse afferens, vobis illud repositum fideliter cus-
todians: si tamen & vos ipsi spem istā in sinu no-
stro repositam firmiter custodiat is vsq; in finem,
cooperante Domino nostro Iesu Christo, cui est
honor & gloria, per omnia secula seculorū. Amē.

Sermo de scri- pturarum sanctarum vti- litate, & de excitandis animis ad diuinas laudes.

Cant. 8.

IN CONVENTU
sodalium & amicorū, id est
Ecclesia sanctorū cuius vo-
cem deceat audiri, sponsus
ipse sponsæ loquens, innuit
cū ait: Quæ habitas in hor-
tis, amici auscultant, fac me
audire vocē tuam. Non sum ego cui hoc dictum
debeat